

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **R. M. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy** podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 9. decembra 2010 o sťažnosti obvineného R. M. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 23. novembra 2010, sp. zn. Tp 95/2010, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného R. M. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len sudca pre prípravné konanie), uznesením z 23. novembra 2010, sp. zn. Tp 95/2010, podľa § 79 ods. 2 Tr. por. u obvineného R. M. rozšíril dôvody väzby tak, že u tohto obvineného sú dôvody väzby podľa 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej dobe podal sťažnosť obvinený R. M., ktorú odôvodnil v osobitnom písomnom podaní prostredníctvom svojho obhajcu.

V odôvodnení podanej sťažnosti poukázal na konštantnú súdnu judikatúru prezentovanú predovšetkým rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaným pod R 95/199 ?, podľa ktorej pri posudzovaní dôvodov väzby môžu orgány činné v trestnom konaní prihliadať len na tie okolnosti a zistenia, ktoré majú základ v procesne vykonanom dokazovaní a sú významné pre záver o existencii niektorého z dôvodov väzby. Podľa názoru sťažovateľa sudca pre prípravné konanie rozhodujúci

o rozšírení dôvodov väzby vo svojom rozhodnutí nevychádzal z procesne vykonaného dokazovania, keďže sa od konštantnej judikatúry odklonil v tom smere, že vychádzal len z predpokladu, že by obvinený mohol kolúzne konať, hoci sa takáto jeho snaha doteraz ničím neprejavila. Vzhľadom na to, že podľa názoru sťažovateľa tento doteraz neurobil nič, čo by zakladalo dôvod kolúznej väzby, pričom sudca pre prípravné konanie rozhodol tak, ako by sa tohto kolúzneho konania dopustil, vzhľadom na to, že sa predpokladá, že by to mohol urobiť, považoval obvinený R. M. jeho rozhodnutie o rozšírení dôvodov väzby za nezákonné a porušujúce princíp prezumpcie nevinoty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v rámci svojej prieskumnej povinnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia i konanie predchádzajúce týmto výrokom, pričom zistil, že sťažnosť obvineného R. M. nie je dôvodná.

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, v napadnutom uznesení veľmi detailne opísal konkrétne skutočnosti, na podklade ktorých existuje u obvineného R. M. reálna obava z konania predpokladaného v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por.

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, v napadnutom uznesení rozšírenie týchto dôvodov väzby aj o písmeno b/ § 71 ods. 1 Tr. por. podrobným spôsobom odôvodnil, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky si tieto dôvody v plnom rozsahu osvojuje a na tieto odkazuje.

Na margo námietky obvineného R. M. uplatnenej v podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné zdôrazniť, že jeho výklad ustanovenia § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. je nesprávny a svojim obsahom zodpovedá ustanoveniu § 71 ods. 2 písm. b/ Tr. por. Zatiaľ čo pri prvom z nich postačuje len existencia konkrétnych skutočností, ktoré vo svojom súhrne môžu zakladať dôvodnú obavu z tzv. kolúzneho konania obvineného, pri druhom z nich sa vyžaduje preukázanie dokonaného kolúzneho konania obvineného.

V posudzovanom prípade sa preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako nadriadený orgán stotožnil s názorom sudcu pre prípravné konanie, že vzhľadom na spôsob obživy obvinených v tejto trestnej veci vrátane obvineného R. M., jeho kriminálnu minulosť, prostredie, v ktorom sa tento pohybuje, závažnosť a spôsob vykonania činu, pre ktorý je

trestne stíhaný, existuje reálna obava z ovplyvňovania svedkov, ktorí v tejto veci vypovedajú v ich neprospech. V tejto súvislosti treba dať do pozornosti aj výpoveď svedka M. P., z ktorého výpovede okrem iného vyplýva, že jeden z obvinených, potom čo odmietol participovať na tejto trestnej činnosti, sa mu v podstate vyhrážal. Na rozdiel od sudcu pre prípravné konanie Najvyšší súd Slovenskej republiky zastáva názor, že aj okolnosti súvisiace s trestnou činnosťou obvinených I. S. a JUDr. P. P. nepriamo determinujú dôvod tzv. kolúznej väzby aj u obvineného R. M., keďže u ostatne z menovaných ide o bývalého obhajcu obvineného R. M., ktorý ho v tejto trestnej veci zastupoval pri prvotných úkonoch, pričom tento zastupoval aj ostatných obvinených trestne stíhaných v tejto trestnej veci.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť obvineného R. M. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 9. decembra 2010

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová